

γίας και ἀλλαχοῦ φαίνεται πρᾶξιν ἀληθοῦς ποιητικῆς ἐμπνεύσεως, ἔχον ζωηράν και συγκινητικὴν τὴν ἔκφρασιν και διατύπωσιν τῶν συναισθημάτων.

Ὁ ποιητὴς του εἶναι, ὡς εἶπον, ἄγνωστος, ὡς εἶναι και ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συνετέθη. Διευτυῶθη ἡ γνώμη διτὴ ἐγράφη εἰς τὴν Κρήτην και διτὴ ὁ ποιήσας αὐτὸ ἦτο μοναχός. Ἄλλ' οὐδὲν σταθερὸν ἐπιχειρήμα προσήχθη πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῆς γνώμης ταύτης¹. Ἡ γλῶσσα του δὲν εἶναι θεβαίως ἀπόδειξις, διότι ἐὰν ὑπάρχουν εἰς αὐτὸ λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶνται εἰς τὴν Κρήτην, ὑπάρχουν και πολλαὶ ἄλλαι περισσότερον χαρακτηριστικαί, αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶνται εἰς ἄλλα Ἑλληνικὰ μέρη². Περὶ δὲ τῆς ἰδιότητος τοῦ ποιητοῦ, ἐὰν οὗτος ἦτο μοναχός ἢ κοσμικός, οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποιήματος δύναται νὰ ἀντληθῆ ἐπιχειρήμα, ἐπειδὴ οὐδὲν ἀσφαλές ὑπάρχει. Ἡ ποιὰ τις ἠθικολογία του και αἱ θρησκευτικαὶ φράσεις και αἱ προτροπαί, αἱ κτεσπαρμέναι εἰς αὐτὸ, εἶναι κοινοτοπία, συναντῶμεναι συχνότατα εἰς πλείστα σιχουργήματα διαφόρων εἰδῶν κατὰ τὴν μεσαιωνικὴν και μεταμεσαιωνικὴν ἐποχὴν. Ὡς χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον συνετέθη, ἐρίζεται ὁ μεταξὺ τοῦ 15ου και 16ου αἰῶνος³ πιθανὸν δὲ νὰ ἐγράφη τότε, διότι εἶναι ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἤρχισαν νὰ ἐκπατρίζωνται συστηματικῶς πλέον αἱ Ἑλληνες.

Τὸ «Περὶ τῆς Ξενιτείας» ποίημα πραγματευόμενον τὰ δεινὰ τοῦ ἐκπατριμοῦ, θέμα δηλαδὴ ἱκανῶς παλαιὸν τῆς ἑλληνικῆς δημοτικῆς ποιήσεως, διότι και εἰς τὸ ἔμμετρον μυθιστόρημα τῆς βυζαντινῆς περιόδου «Βέλθανδρος και Χρυσάντζα» (στ. 151 και ἐξῆς) διεκτραγωδοῦνται αἱ πικρῆαι τοῦ βίου τῶν ἐκπατριζομένων, εἶχε και τὰς ἀπομιμήσεις του κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους. Εἰς χει-

1.—K. Krumbacher: εἰς α', Γ', σελ. 66—67.—J. K. Καλλιτσουάνικς εἰς «Χριστιανικὴν Κρήτην» ἔτος Β' τεύχος Β', ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης 1914 σελ. 180—183 και σελ. 185—191.

2.—Δὲν ἀποφεύγω νὰ παρατηρήσω ἐνταῦθα, διτὴ ἡ συχνότατα ἀπαντωμένη εἰς τὸ ποίημα λέξις «μνίσισ», εἶναι λέξις, ἡ ὁποία σῶζεται ἀκόμη και σήμερον εἰς τὴν κεντρικὴν Πελοπόννησον και φέρεται πολὺ εἰς τὸ στόμα και Πελοποννησίων ἐγκατεστημένων εἰς τὰς Ἀθήνας.

3.—Ὁ Κρουμπάχερ ὡς ἀνωτέρω ἐρίζει τὸ τέλος τοῦ 15ου ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος.—Ὁμοίως και ὁ Ψυχάρης εἰς α', I, p. 27.